

knyttedes i Reglen til Tilladelse den Betingelse, at Eieren strax og uden noget Be-
derlag skulde nedrive Bygningen og ryddelig-
gjøre Pladsen, „naar det af Militair-
etaten forlanges“, uden at Noget til-
føies om, at det skal være til Fæstningens
Forsvar eller nye Bærkers Anlæg. Ved væ-
sentligere Bygningsarbejder forlangtes thinglæst
et Revers, indeholdende denne Forpligtelse.

Undersøger man, hvorledes og med hvilken
Gjennef. Ingenieurcorpset er kommet til at
forandre den tidligere anvendte Formular for
Bygningsreverserne — en Forandring, paa
hvilken der nu støttes Paastande af meget ind-
gribende reel Betydning for Ejerne — føres
man tilbage til en Correspondance, som et
Par Aar efter Loven af 6te Januar 1852
er ført mellem Corpset og Krigsmini-
steriet. Under 8de Mai 1854 (see Bilag
2) tilskrev Ingenieurcorpset Krigsministeriet,
at det, for at undgaae idelige Klager over Be-
gunstigelser og Forurettelser af den Enkelte,
vilde være hensigtsmæssigt at etablere nogle
Principer, der indtil videre saavidt muligt skulde
følges ved Meddelelsen af Tilladelse til at
opføre nye Bygninger indenfor Demarcations-
linien, dog ikke saaledes, som om disse Prin-
ciper skulde for Grundeterne medføre en juridisk
Berettigelse, thi i juridisk Henseende har
Militair-Etaten Ret til at nægte ethvert Byg-
ningsforetagende, som ikke er en simpel Repa-
ration, og denne Rettighed bør i ingen Hen-
seende opgives eller indskrænkes; de omhand-
lede Principer vilde derfor etheller være at
offentliggjøre. Corpset finder endnu, ligesom i
1850, at der, udenfor Gjenopbyggelse i Ild-
brandstilfælde, slet ikke bør gives Tilladelse til
Opførelsen af nye Beboelsesbygninger, og lige-
saa lidt bør man indrømme nogen Omdan-
nelse af Udhus ell. desl. til Baaningshuse ved
Opførelse af Skorstene, men, hvor ellers en
Tilladelse gives, foreslaaes den knyttet til „det
Paalæg, uden Erstatning at borttage det Op-
førte, saasnart Militair-Etaten fordrer
det“, og der anbefales hertil Udstedelsen og
Thinglæsningen af et Revers: „Naar oven-
nævnte Bestemmelser følges“ — hedder det
slutteligt — „maa Corpset ansee sig behø-
vans Fæstning tilstrækkelig betrygget imod,

at Terrainet indenfor Demarcationslinien over-
fyldes med Bygninger.“ Svaret herpaa er
udfærdiget af Directionen for Armeens Mate-
riel, underskrevet af daværende Departements-
chef, Major C. E. Lundbye, og dateret den
22de Mai 1854 (see Bilag 3). Det billi-
ger i alt Væsentligt de udtalte Principer, som
det gjentager i en lidt forskjellig Form; det
bør ikke tillades at opføre eller indrette nye
Baaningshuse, men, hvor Tilladelsen gives, skal
den knyttes til det Paalæg, „uden Erstatning
at borttage det Opførte, naar det af Mi-
litair-Etaten forlanges.“

Berettigelsen af dette System har været
Gjenstand for forskjellig Opfattelse. Efter
Norges Mening indeholdt § 3 b af Pl. 13de
October 1824 det eneste lovlige Grundlag for
Reversers Udfærdigelse, saaledes at Militair-
etaten ikke kunde fordrø optaget i de private
Grundeteres Reverser nogen anden Forpligtelse
til at nedrive deres Bygninger end den, som
grundede sig paa og betingedes af Hensynet
til Fæstningens Forsvar. Efter Andres Op-
fattelse foreskrev den nævnte Placat derimod
kun de Grændser, udover hvilke Demolerings-
commissionen ikke maatte lade en Bygnings-
tilladelse gaae, men fastsatte Intet om, at en
Bygningsstilladelse, naar den meddeektes, skulde
udstrækkes til disse Grændser, eller med andre
Ord: Placaten paalagde kun Commissionen
den Pligt at sørge for, at Bygningerne kunde
komme af Veien, naar Fæstningens Forsvar
krævede det, men paalagde den ikke den Pligt
at lade Bygningerne staae, indtil dette ind-
traf, og gav ikke de Private nogen Ret til
ved Bygningsstilladelsens Meddelelse at gøre
Fordring herpaa. Meningsforskjellen om dette
Spørgsmaal (der ikke vides at have været ind-
bragt for Domstolene, idet navnlig Højesterets-
dom af 4de April 1854 i den saakaldte Wil-
hauffe Sag angik det herfra forskjelligte Spørgs-
maal om Overtrædelse af Placatens Bud om
forud erhvervet Stadfæstelse af Tegningerne til
Bygninger, der agtes opførte) er ogsaa kom-
men til orde i nærværende Udvalg.

Et Mindretal (Bille) hylder den først
fremsatte Anskuelse, medens Fleertallet er af
den sidst anførte Mening, som det finder støttet
bl. A. ved den Betragtning, at, naar Militair-